

måltidet og før arbejdstidens slutning. For det første mener man, at denne adgang kun skal bruges i tilfælde, hvor arbejderne ville bruge længere tid til vask end ved almindeligt arbejde. For det andet bør påbudet kun kunne omfatte 10 minutter og ikke noget længere tidsrum, og for det tredje bør påbudet kun kunne tage sigte på adgangen til at vaske sig før hovedmåltidet, idet der ikke er den samme begrundelse for, at arbejderne ved arbejdstidens slutning skal have adgang til at vaske sig uden tab af arbejdsindtægt.

Dernæst omfatter ændringerne den forpligtelse for arbejdsgiveren til at stille håndklæder til rådighed for arbejderne, som lovforslaget foreslår. Arbejdsgiverne har ikke for øjeblikket nogen sådan pligt, og den enkelte arbejder medbringer derfor i fornødent omfang eget håndklæde. Der er efter udvalgets mening ikke tilstrækkelig begrundelse for at forlade denne ordening og pålægge arbejdsgiveren en forpligtelse til at stille håndklæder til rådighed for arbejderne. På den anden side må arbejderne have krav på, at de sikkert kan opbevare deres håndklæder og rensemidler, og man har derfor stillet forslag om, at der skal gives dem mulighed herfor i tilfælde, hvor vaske- og badeindretninger ikke er umiddelbart ved eller i garderobes, i hvilke tilfælde håndklæder og rensemidler kan opbevares her.

*ad nr. 10. Garderobes, cykleskure m. v.* Også i dette nummer har udvalget ment at måtte foretage et antal ændringer.

Forslaget stiller krav om, at der i virksomheder, hvor omklædning finder sted, skal findes passende beliggende og forsvarligt indrettede omklædningsrum. Det vil efter udvalgets mening imidlertid i en del virksomheder slet ikke være muligt at indrette sådanne omklædningsrum, og man har derfor ment at burde betinge indretningen heraf af, at det efter tilsynets skøn er muligt at indrette sådanne omklædningsrum for hvert køn for sig. I forbindelse hermed har man ment det nødvendigt i bestemmelsen

at fastsætte, at der i alle tilfælde, hvor omklædning finder sted i virksomhederne, skal være adgang til ugenert omklædning for hvert køn for sig.

Dernæst har man fundet det rimeligt at lempe på kravet om, at der altid skal være passende skabe, hvis arbejdstøjet skal opbevares i arbejdsrum, idet arbejdet meget vel kan være af en sådan karakter, at tøjet ikke tager nogen skade af at opbevares i selve arbejdsrummet. Man har derfor givet adgang til at fravige kravet om skabe, hvis tilsynet finder kravet upåkrævet.

I lovforslaget var der givet arbejdsrådet adgang til efter indstilling fra direktøren for arbejdstilsynet at fravige kravet om, at arbejdernes tøj skal opbevares på hensigtsmæssig måde. Man anser formuleringen af den pågældende bestemmelse for at være mindre heldig og har derfor erstattet den med en bestemmelse om adgang til at bestemme, at der for visse kategorier af virksomheder ikke skal stilles særlige krav med hensyn til opbevaring af arbejdernes tøj.

*ad nr. 11. Arbejdsklæder m. v.* Lovforslaget indeholder en bestemmelse om, at det kan påbydes arbejdsgiveren, hvor sundhedsmæssige hensyn gør særligt arbejdstøj påkrævet, at stille dette til rådighed for arbejderne og at sørge for dets renholdelse, medmindre arbejderne er overenskomstmæssigt forpligtet til selv at sørge for dette særlige arbejdstøj og dets renholdelse.

Medens udvalget erkender, at det under visse forhold kan være nødvendigt at bruge særligt arbejdstøj og derfor også har fundet det rimeligt i paragraffens formulering at give tilsynet hjemmel til at give påbud herom, finder man på den anden side, at der bør gøres visse begrænsninger i arbejdsgiverens forpligtelse til at anskaffe tøjet og at renholde det.

For det første bør kravet kun kunne stilles, når væsentlige sundhedsmæssige hensyn gør det påkrævet.

For det andet vil det ikke være tilstrækkeligt begrundet at stille krav herom, hvis